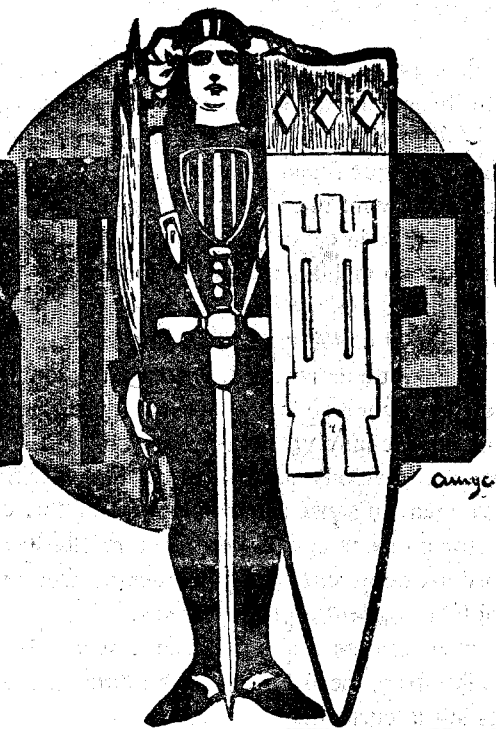

BALLARINOS SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

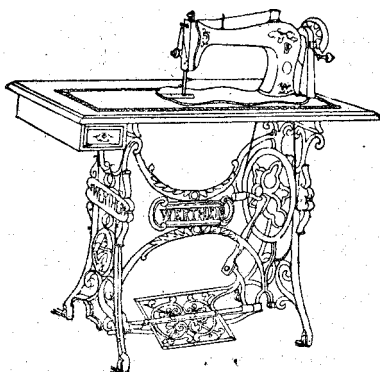
Anuncis, Esquelas, Remittits y Reclams
a preus convencionals

Setmanari català

Redacció y Administració:

Carrer de la Isla de Cuba, 27

VERTHEIM

Máquinas para cosir, bordar, etc., las más avanzadas para familias y especiales para la industria

Máquinas rotativas, perfectas, lleugeras y de velocitat com cap altra

Ventas al comptat y á plassos

á 2'50 pessetas setmanals

Máquinas rectilíneas sens competencia para fer mitja y demás género de punt.

Máquinas para éserfurer IDEAL y Duplicador RÓNEO: Al comptat y a plassos.

Representant á Sitges

1, Carrer de Sant Pau, 1

Francisco J. Tort

Dr. Ferrer

Enfermetats de la pell y del cabell. Alumne dels Hospitals de Berlín y París. Clarís, 30, primer (junt Granvía) Barcelona: De 11 a 12 y de 2 a 4

Colmado y Confitería

LA PERLA

* Major, 50.--SITGES *

Tots els dias de festa elaboració de la
SENS RIVAL
PASTA DE MONA

S' avisa al públich que, despres de molts esforços y sacrificis, aquest establiment ha conseguit obtenir la venda a Sitges de l' acreditada Pasta per a sopa puré de sémola, sense barreja de fecula ni almidó, de la casa de D. Francisco Garriga, del carrer del Carme, n.º 7, Barcelona; que fou fundada en l' any 1800

Unich dipòsit a Sitges: LA PERLA

Completant

No fa molt temps qu' en aqueixas mateixas columnes vaig tenir el gust de publicarhi un article titulat *família obrera* (*), en el qual, a causa de deixar-se intèrjet en ell un conflicte sense solució declarada, ech convenient anyadirhi algunas objeccions, a fi que sobre 'l mateix no s' hi basin gratuítas cenras.

(*) Vegis el número corresponent al 17 de Desembre de 1904.

Comentava la conducta dels obrers relativa a la poca importancia que concedeixen a la formació de la familia, sense calcular que precisament aquélla és la que més directament reb y fa més espinosos, els conflictes de la vida social.

Peró, veus aquí qu' en aquella mateixa practica, per lo exterior censurable, fa qu' en lo interior, en el fondo, en l' instint, sia forsa plausible.

Per ella es demostra palesament que 'ls nostres obrers emprenen ab preferencia la pujada costosa del sacrifici de la familia, abans que la devallada esplayenta de la pendent del vici mundanal: prefereixen pujar el camí aspre que condueix al cim de la dignificació social, que no pas baixar la carretera que porta al fons del llot corrupte.

Y aixó constitueix una esperansa gran per tots els que cerquem la vida potent y progresiva de la nostra Patria; donchs aquest fet representa una digna garantia de la virtualitat qu' en lo més pregón de l' ánima conserva el nostre poble; perque sortosas són aquelles nacionalitats quin augment de població és una característica de llurs datos estadístichs: ho són tant, com desgraciadas las que, constituídas per inconscients remats socials, borratxos de literaturas per ells massa amples y fanatichs idealistas de jorns impossibles, es llansan, per la obstinació boja de aquella idea utópica y practican las immoralitats del amor lliure, tal com el proclaman alguns pensadors para societats més perfectes o be que, formadas per individus que tenen por de la empresa penosa de aquella institució social, réculan al enfront de aquellas amargors y prefereixen restar sense abordarlas para combatrelas.

Afortunadament, no és pas aixís el nostre poble obrer. Y és perque porta en son esprit el germen de

la rassa, perque la institució familia ha sigut sempre un símbol instintivament adorat pe 'l poble català, a través dels segles, y per aixó el fill de Catalunya que sofreix la escassetat de recursos nò deix d' emprendre una obra verdaferament nacioñal, perque l' instint, el germen de la seva ánima, té més forsa y més potencia que las prescripcions miserables de la vida.

Per aixó podem fundar llogicas esperansas en la constitució de la vida lliure de Catalunya, perque subsisteix encare la vitalitat de la nostra rassa. Sols que convé fer més dolsas las empresas socials que 'ns ocupan. Es necessari que fecondi la riquesa, pera que la dona obrera pugui ésser únicament una bona mare y una bona mestressa de sa casa, com ho resulta la dona castissament catalana, y que l' home desempenyi el ventatjós càrrech que li pertany, essent no sols el sosté de la familia, si que també 'l seu mestre.

Mes, sobre tot, precisa que aquesta riquesa sigui fomentada pe 'l Treball y la Ciència, perque aixís sia ferma y de resultats infalibles; nò la riquesa que avuy disfrutan els nostres aristocratas, que fa que la familia, —aixó mateix qu' en nostre anterior article ens doíam de que 'ls obrers ho pròstituissen, — siga la fórmula més ridiculizada; y en ells l' estigma del mal és mes gran, és indefensable, perque la prostitueixen únicament perque 'l vici pot més que no pas las condicions socials que disfrutan, mentres qu' en els altres l' instint pot més que las fatalitats socials que sofreixen.

PERE B. TARRAGÓ

L' Estrany

(Conclusió)

Una altra afegia ab aquell tò quelcom rítmich ab que acaban dihentse las frases que s' han repetit milt vegadas:

—Uns se 'n van y altres venen.—Y tot aixó dit en veu baixa però que movia més fressa que si s' hagués dit eridant al mitj del camp. Fins aquí encara res, el desordre va venir quan la majordona, esmaperduda, després de parlar ab la forastera, breu y neguitosament y apremiada per alguna cosa que li havia dit aquesta, temia que la eriatura neixés allí mateix, y va comensar anant de l' una a l' altra demanant socors, y totas feyan l' orni.

—Vós, Joana. Diu que no amohinará gayre, que en tots els qu' ha tingut enllesteix desseguida. Menéula, per caritat. Féuho per Deu.

—¡Oh, veuréu! No és pas tan gran com aixó a nostra casa...—

Una altra li responia:

—Jo prou, filla. Però no sé com s' ho pendria l' home. Ja sabéu que te rampells.—

Una de més enllá s' hi ficava:

—¿Voleu dir que no tindria temps d' anar a la casa de maternitat de Barcelona, si el seu poble es tan lluny com aixó?

—No, dona—feya la majordona en veu més oblidantse ja dels funerals, de la iglesia y de tot.—Diu que may ha trigat més d' un parell d' horas.

—Ja t' dich jo qu' és humorada anar pel món d'aquesta manera!—

El vell rector havia baixat del cor, y anava de rretera la majordona, d' assí d' allà, com refermant la súplica, mentres la forastera es retorsava, rosegantse el puny y ab l' altra mà en el respall de la cadira. Ningú gosava a dirli res per por de comprometre a ampararla, ningú fora de la parenta de mossén Joseph que la mirava y movia el cap ab compassió y tristesa.

El rector y la majordona suplicaven inútilment; ni per l' amor a la pobra dona ni per l' amor a Deu. Els homes gayrebé tots botzinavan lo mateix.

—Oh! La de casa...

—Si la dona ho volgués, ray.—

Algún, tocat un xich d' amor al pròxim, deya:

—Jo a casa no puch, però si manca qui l' acompanyi, anch que sigui ajudant a portarla a coll... ja ho sabeu.—

Y els que ja s' havian tret de sobre la majordona y el rector, parlavan ells ab ells.

—Si havia sortit de compte no s' havia de moure de cá seua.

—A mi ja me 'n fa de llástima, però, noya, ficat a casa una dona que no sabs qui és y que ve d' una terra empestada.

—¡Oh! Si no fos aixó, jo ja hauria dit que sí; però qui sab si s' encomanavan aquelles febrès!

—Ja ho crech que deuen encomanarse.—

Y els homes y las donas es parlavan en veus que volian ser baixas, de l' una banda a l' altra, y las conversas que originava aquell ser que anava a néixer, es creuavan com un feixit d' aranya per sobre la caixa d' aquell altre ser que havia mort y qu' estava al mitj del passadís, al bell centre de la iglesieta.

De sobte el vell rector va exclamar alt, pera que tothom ho sentís, alt, pera que ho sentís la Mare de Deu del altar que tanta fe li havia inspirat sempre.

—Ningú la vol. La Mare de Deu que 'ns ajudi.— Y dirigintse a la majordona li va dir:

—Portemla a la rectoria. Amparemla nosaltres.—

La varen agafar un per cada bras, y, al passar per davant del Sant Crist, no s' sab si va ser que va tenir l' intent d' agenollarse o be qu' un dolor, dels que tan li sovintejavan, li va obligar, lo cert és que va esclofarse a terra.

Tothom va moures pera anar a ajudarla però el rector no va voler que ningú la toqués, y ell y la majordona, els dos vellets, varen treure foras de flaqueza... la varen aixecar... y als tres els va engolir una porta del costat del confessional que portava a la rectoria.

Uns instants després va tornar a aparéixer el pobre vell, y va enviar l' enterra morts a avisar una dona que assistia tots els deslliuraments. La tia de mossén Joseph, ab aquell deix dolorós que l' acabava de fer superior y distingida, va parlar ab el rector... y ell se 'n va tornar cap al cor y ella se 'n va anar cap a la rectoria.

Dé grat o per forsa tothom va callar, y durant una bona mitja hora no s' varen sentir més que las veus foscas dels capellans, el soroll dels pochos cénims que varen caure a las bac nas quan varen passarlas, y un ensopidor cantar de cigalas que venia de fóra.

De sobte varen arribar fins el endolat recinte queixas y ays llastimosos de la partera... pero desseguida varen anarse sentint llunyans, com si entre aquells crits de vida y aquells cants per la mort, s' hi anessin tancant y posant obstacles pera que 'ls ressons no s' barrejessin.

Quan ben tocadas las dotze es varen acabar els funerals y varen portar la caixa al cementiri, ningú podia negar que s' alegrava d' estar llest... tant pera eixir de la foscor y la atmósfera del recinte, com pera comentar ab tota llibertat el pas de la forastera.

Se llegia a totes las caras una mena de satisfacció... Els homes sortian bufant, posantse la gorra, y alguns trayent la petaca. Las donas humitejantse els llavis, arreglantse una mica els cabells y allisantse las faldillas. Y uns y altres, al trobarse fóra, lo primer que feyan era girarse vers la rectoria, instinctivament, com si s' pensessin veure o tafanejar alguna cosa. Els

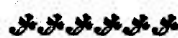
crits de la partera arribavan clars y vibrants, y en aquetut brunzents del mitjdia s' escampavan per l' espay. L' últim res devant del bagul va ser acompanyat per la remor que feyan els xiprers al passarhi unas bufadetas de vent que s' havia girat per aquelles alturas. Y després la caixa va grinyolar al entrar al ninxo y el paleta ab mahons y cals va tapanlo...

Els feligresos varen sortir del clos de la quietut, però, malgrat el sol que queya, no s' sabian moure dels voltants de la rectoria... fent, així, com aquell que se 'n va y no se 'n va, parlant dels rahims, del temps, de que may venia la pluja: ¡Oh! ¡Pobra gent, ávida de sensacions que no costin cap sacrifici! Els recava anarsen sense saber noves de la forastera, y el rector no treya el cap per forat ni finestra, ni la majordona tampoch... y si l' haguessin tret tampoch ningú hauria gosat a preguntar res.

Y s' esperavan... s' esperavan... sense dirsho els uns als altres, però coneixentsho tots que 'ls tenia fixats allí la curiositat.

Y no s' va moure ningú fins que s' va sentir un plor de criatura, potent, impetuós, que va semblar que feya somoure la vella rectoria y que 'ls ayres se n' alegraven.

R. SURIÑACH SENTIES.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 31 DE JANER

A las 11 obrí la sessió l' Excelentíssim Sr. Arca de D. Francisco d' Asis Batlle y Gené, ab assistencia dels regidors Sr. Misas, Marsal, Dalmau, Puig, Magrans, Carbonell Company, Mitjans y Carbonell y Planas.

Llegida l' acta de l' anterior fou aprobada per unanimitat.

Entrant en el despaix dels assumptos que figuraven en l' ordre del dia, s' enterá el Consistori de que l' Excelentíssim Sr. Governador Civil de la Provincia havia aprovat el presupost adicional al ordinari de 1904, acordant consignarho en acta als efectes legals.

Enterat el Cabildo d' un dictamen de la Comissió d' Hisenda propositant l' aprovació dels comptes del Hospital de Sant Joan Baptista, s' acordá accedir a lo proposat, consignant en acta un expresiu vot de gracias per la Junta de Beneficencia ab la necessaria autorizació per emplear en tota o bé en part, la quantitat de 1.594'93 ptas. existent desde el 1.º del mes de Janer en Títuls del Deute Amortizable al 5 % d' interés anual.

Posats en coneixement dels senyors concejals els comptes del Mercat de l' any que acabem de passar, resultan dels mateixos que s' han recaudat per tots conceptes 5126'55 ptas., de quina quantitat s' han abonat 960 ptas. al agutzil encarregat del mateix, 54 ptas. pe'l 10 % sobre lo cobrat per volateria, 3.368'75 per intereses y 745'10 ab destí a la amortisació del prestam de Beneficencia, resolvent l' Ajuntament de conformitat ab el dictamen de la Comissió d' Hisenda; 1.º Abonar de fondos municipals a la Junta del Hospital de Sant Joan Baptista la cantitat de 6'20 ptas. pro que junt ab las 743 ptas. ab 80 céntims procedents del arbitri sobre llocs públics de venta formin las 750 pesetas que s' destinan a la amortisació del prestam de Beneficencia; 2.º Considerar rebajat dit prestam a la quantitat de 66.000 ptas. desde el 1.º de Janer de l' any que som, y 3.º Concedir un vot de gracias a D. Bartomeu Carbonell y Planas en caliat d' administrador Depositari per l' interés y el zel ab que cümpleix son comés.

S' aprova el compte de vigilancia de nit en la forma indicada per l' esmentada Comissió d' Hisenda, després de consignar en acta que lo cobrat importa ptas. 4.454'50 y lo pagat pessetas 4.826'50, quedant per lo tant un deute de pessetas 372 que s' ha d' abonar de fondos municipals, otorgantse un vot de gracias per el Sr. Concejal encarregat del servey, D. Lluís de Dalmau, ab la recomanació especial que procuri que l' any vinent els ingresos, nivellin ab els gastos.

Igualment foren aprovats per unanimitat, de conformitat ab lo proposat per la Comissió d' Hisenda, els comptes del material d' oficina ascendent

a pessetas 543'45 y las del Cementiri municipal de 1904, enviant un vot de gracias pe'ls Srs. Administrador y Interventor y autorisant al primer pera que en lo sucesiu entregui els sobrant a D. Francisco Mirabent Robert, hasta que se li hagi pagat tot lo que se li deu per construcció de nintxos.

Obtenguda la paraula pel regidor Síndich, don Lluís de Dalmau de Querol, posá en coneixement del Consistori que el 26 de Janer fou emplantat en forma pera que de conformitat ab lo que prevé el párf. 2.º del article 56 de la ley Municipal, dintre del nou dia acudeixi devant del Jutge de 1.ª Instancia del Partit a contestar la demanda del judici de menor cuantía, sobre reclamació de cantitat per obras de cloacas y empalm promogut per D. Francisco Virella Escofet, en contra l' Ajuntament d' aquesta Vila, D. Joan Mitjans manifesta la seva opinió en el sentit de que a fi d' evitar gastos al Ajuntament y els inconvenients de sostenir una qüestió judicial será més practich portar a cap una veritable liquidació de lo cobrat y pagat per cloacas l' any passat a fi de entregarla al reclamant senyor Virella; va dir ademés que dit senyor te drets adquirits que s' necessari respectar, sent molt de dolbre que baix excusa de que no existeix consignació en el presupost de 1904 s' hagin aplicat a altres atencions els ingresos procedents de cloacas.

D. Bartomeu Misas manifesta al Sr. Mitjans que ell primer que ningú reconeixia la justicia de lo que demana el Sr. Virella, y tant ho reconeix que al confeccionar el projecte de presupost per l' any actual va consignar, d' acort ab els demás individus de la Comissió d' Hisenda, la quantitat necessaria pera satisfer lo reclamat, y que si no s' ha satisfet avans es deu a la impossibilitat de ferho efectiva per mancar consignació en el presupost confeccionat per l' anterior Ajuntament, puig si bé figurava una quantitat com ingrés procedent de cloacas estava aplicada a las demás atencions dels capítuls de gastos y com pot comprendre el Sr. Mitjans, ni l' Ajuntament ni ningú pot passar per demunt de las lleys; y que lo procedent és que la Corporació municipal autorisi als Srs. Alcalde y Síndich pera que acudeixin ja personalment ja per medi de procurador no solsament a contestar la demanda sino pera que puguin defensar sempre que convingui els intereses del municipi. La Presidencia va fer notar que el procedir del Sr. Virella únicament te explicació si es tenen en compte sos desitjos de molestar a la Corporació, puig d' altra manera no es compren acudeixi devant de Tribunals contra qui desitja pagar de la manera que exigeixen las lleys, y que la conducta del Sr. Mitjans es presta a grans comentaris, puig mentres no ha tingut may una paraula de reprobació, sino lo contrari, ha defensat sempre al seu cunyat l' Administrador de Consums que ha faltat obertament als seus compromisos ab el Municipi, negantse a reconeixre un contracte després de ser ell el primer que havia faltat al mateix expendent rebuts falsos, en cambi censura a la Corporació per actes de veritable legalitat.

Després d' haverse acordat lo proposat pel senyor Misas, el Sr. Síndich passá a donar compte del expedient administratiu que ha instruit contra el Secretari Sr. Juliá. La Presidencia fa notar al senyor Mitjans que atenen a son parentiu ab l' expedientat, es veu en el cas de suplicar a dit senyor abandoni son sitial, fentho aixís el Sr. Mitjans. Acte seguit es dona compte del expedient, en el que s' demana la destitució de dit funcionari. Y al anar el Consistori a deliberar sobre dit expedient, acordá declarar secreta la sessió, quedant reunits més de una hora en aquesta forma, aixecantse després la sessió.

Noticias

En el tren corren de Madrit que passa per aquí a las onze del matí, el passat dijous va arribar a aquesta vila l' Excm. Sr. Governador Civil de la Provincia, D. Carlos González Rothvoss, acompanyat de sa distingida esposa y dels Srs. de Fontcuberta; essent tots ells degudament cumplimentats per las autoritats locals.

Els distingits hostes recorregueren la població, fent grans elogis del Passeig de la Ribera y de la netedat característica dels nostres carrers.

Visitaren el Cau-Ferrat y la Casa de la Vila, elogiand moltíssim de aquesta última el Saló de sessions y el Despatx de l' Arcaldia; pronunciant paraulas d' elogi envers els generosos donants, don Bartomeu Robert (q. e. p. d.) y D. Francisco Batlle y Gené.

Els esmentats Srs. retornaren a Barcelona en el correu de la tarda, essent despedits per la majoria de regidors y altres personas de la població.

Sembla que 'l dissapte passat a un don bromista se li va acudir la humorada d' emportarsen un dels comptadors de gas del Prado Suburense que regulan la llum del saló de balls.

Es comprén que la idea del mentat bromista no era altra que privar que 's poguessin donar diversions per falta de llum; mes va surtirli 'l tret per la culata, perquè al endemà mateix es va veure precisat a colocar a marxas forçadas el comptador de gas en el mateix lloch, en mitj de la riota del poble, que celebrava saragatosament la nova planxa que acabava de fer el subjecte disfressat de gosset, la qual pot anyadir a la numerosa colecció que ve fent tot sovint de un quant temps a aquesta part.

Ab verdadera sorpresa ens varem enterar de la gazetilla publicada en «El eco del caciquismo» en la que 's referia un imaginari escàndol relacionat ab l' impost sobre la venta de la llet.

Com ja es pot suposar, tot lo que respecte a aixó deya l' indicat setmanari, no és més que un verader infundi; donchs lo únich que va misatjar és lo següent:

Havent la Comissió de Hisenda consignat en el pressupost pera l' any actual una quantitat per ingrés, imposá un arbitre sobre la venta de la llet, calculant 15 céntims per venedor. Ara bé; com que la intenció del Municipi no és explotar dit arbitre, va acordar que, avans de ferlo efectiu, l' Arcaldia convoqués una reunió de cabrers pera tractar la manera més factible de que ingressessin en la caixa municipal las quantitats ficsadas en pressupost; fentse aixís y regnant la major armonia entre 'l Ajuntament y els venadors de llet,—per més que 'l Sr. Agutzilet desitji lo contrari,—de manera que va ser l' Arcaldia la que cridá als cabrers y nó aquets els que varen acudir tumultuosament (!) a la Casa de la Vila, com resulta que té interes en demostrar manyosament «El eco... de las clocas».

El dilluns passat va ser a nostra vila, enviat pel Excm. Sr. Governador, un comissionat del Negociat

de Comptes, ab l' objecte de confeccionar els comptes municipals de 1900 y 1901 pendants de formalisació.

L' Arcaldia va citar al Alcalde y al Depositari de aquella época, D. Miquel Ribas y D. Salvador Robert, respectivament, els quals feren las alegacions que cregueren oportunas.

El ball públich que a la nit de la Candelera va donarse al Prado Suburense, va resultar lluhidíssim; donchs si be no s' hi veyá cap disfressa, en cambi podia contemplarshi un bon aplech de xamosas senyoretas y distingits joves, que aguantaren el ball fins que va acabarse 'l programa, el qual estava dividit en tres parts y va finir aprop las tres de la matinada.

La banda de la casa, baix la direcció de D. Magí Carbonell y Rigualt, va executar un nou y variat repertori de pessas de ball, tenintse que repetir la major part d' ellas.

El saló d' espectacles produia molt bon efecte, ab tanta y tan ben disposada illuminació com hi havia.

A la mateixa nit, al Retiro va celebrarshi l' anomenat ball de máscaras de la Candelera, al que hi van compareixe cinch disfressas (fardos) y bastanta concurrència.

La orquesta que dirigeix el Sr. Gumá va estar molt acertada en la interpretació del programa.

El dilluns passat van ser tretas las cadras y els aparells de gas del saló d' espectacles del Prado Suburense, sense que la Societat s' hi oposés pera res, per considerar que haventhi de portar cadras novas el nou contratista, las vellas hi farian més nosa que servey.

En la Junta general de segona convocatoria celebrada el diumenge passat per la societat recreativa «El Retiro», per majoria de vots van quedar constituídas de la manera que segueix las Juntas Directiva y Consultiva:

Directiva: President, D. Eduart Amell, Vice-president, D. Joan Amell; Secretari, D. Joaquim Folch; Vice-secretari, D. Antoni Camps, y Arxiver, D. Miquel Riera.

Consultiva: D. Francisco Batlle, D. Bartomeu Misas, D. Artur Misas, D. Bonaventura Blay y don Rafel Llopis.

La elecció de aquestas novas Juntas ha caygut com una bomba a demunt dels cacichs de la propia societat.

Noticias Religiosas

Domá, a las quatre de la tarda, rosari, exposició del Santíssim Sagrament, exercicis del Sagrat Cor a veus y orga, cant de lletretas y reserva.

Abans es farà la novena a Nostra Senyora del Vinyet.

Dissapte, a las deu, missa que s' aplicarà en sufragi de D.ª Montserrat Ferret; exercicis de la Sabatina y Salve a Ntra. Sra. del Vinyet.

SECCIO OFICIAL

EDICTE

Entre 'ls joves continuats en l' allistament pera 1905 figuran Antón Pérez Segura, fill de Francisco y de Francisca, y Lluís Amate Carreras, fill de Joan y de Rosa, nascuts abdós en aquesta vila l' any 1885 y quin actual parader se ignora; fundada en lo qual aquesta Arcaldia els cita per edicte pera que compareixin el día 11 de Febrer al tancament definitiu de las llistas, l' endemà día 12 al acte del sorteig y el 5 de Mars prop-vinent a la classificació y declaració de soldats; aperebintlos de que la falta de comparecencia pot ocasionarlos el perjudici que la vigent legislació de reemplaés estableix.

Sitges, 30 Janer de 1905.—L' Alcalde President, Francisco Batlle.

EDICTE

Don Francisco de Asis Batlle y Gené, Caballer Gran Creu de Isabel la Católica y Alcalde president del Il·lustríssim Ajuntament de Sitges;

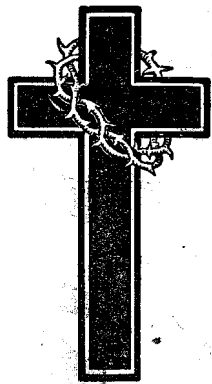
Faig sapiguer: Que, ab arretglo a lo disposat en l' art. 9 del Real Decret de 8 de Mars de 1897, permanixerán de manifest en el Jutjat, durant la primera quinzena de aquest mes, las llistas de Caps de familia y de capacitats en condicions pera ser Jurats, a fi de que tots els vehíns puguin reclamar las inclusions que conceptuin procedents acudint als senyors Jutge o Fiscal municipals, ja de paraula, ja per escrit.

Además, es fa públich que: ab arretglo al art. 13 de la referida lley poden escusarse del cárrech de Jurats:

1. Els majors de 60 anys.
2. Els que necessitan de un treball manual diari pera guanyar un jornal ab que atendre a la seva subsistencia.
3. Els que haguessin exercit el cárrech de Jurat ó suplent mentres no transcorre 'l període d' un any.

Sitges, 1 Febrer de 1905.—L' Alcalde President, Francisco Batlle.

IMPRESSA MAGUNCIA: PALLA, 6; BARCELONA

D.ª Antonia Robert, viuda de Grau

Morí el día 27 del mes prop-passat

A LA EDAT DE 63 ANYS

(E. P. D.)

Els seus fills D. Joseph Grau, Francisco, Dolors y Mercé; fills polítichs D. Magí Olivé, D.ª Josepha III y D.ª Josepha Forment; nebots (presents y ausents), cosins y demés parents; pregan als amichs y coneguts la encomanin á Deu y se serveixin assistir als funerals que, en sufragi de la seva ánima se celebrarán el dijous, día 9 del corrent, á las deu del matí, en la parroquial Iglesia, per quin especial favor quedarán eternament agrahits.

Per respecte á la santetat del temple, 'l dol es dona per despedit.

ABONO INDIANO VEGETAL

pera tota mena de cultius y en particular pera
Verduras y Fruyas primerencas
Reconegut per eminents agricultors
y agrónoms de diferents països d'Europa
El més económic y práctic de tots
els adobs coneguts avuy día
REPRESENTANT EN AQUESTA COMARCA:

Antón Carbonell -- SITGES

Restaurant Versalles

MÀTÀ Y C.ª

Rambla Canaletas, 3, y Tallers, 1: Barcelona

Rambla Canaletas, 1, y Tallers, 3: BARCELONA

CUBERTS, desde 3 pessetas; Servey A LA CARTA; HABITACIONS expressas a l'entressol pera famíllas;
Se serveix també A DOMICILI; Obert de DIA Y NIT; Preus ECONOMICHS; Xampany FRAPPÉ a 40 cén-
: : : : : fins la copa, usant l'aparell frigorífich, FRIMER a ESPANYA : : : : :
Tots els días: TOST A LAS BRASAS: PA y copa de XAMPANY: UNA PESSETA

Treballs económichs
pera'l Comers
y la Indústria

**Imprempta
Maguncia**

MATERIAL MODERN PERA OBRAS, REVISTAS, &
* ESPECIALITAT EN ESQUELAS MORTUORIAS *

Despatx: Fàlia, 6, entressol
Barcelona

GRAN OCASIO: *Venta de 17 casas, pessas de terra, ceps americáns y prestams de diner.*

Las casas están situadas al carrer de Bonayre, Aygua, Jesús, Sant Bartomeu, Sant Francisco, Sant Pere, Sant Sebastí y Plassa de la Industria.

Es ven una pessa de terra situada molt aprop de aquesta vila y una gran propietat dintre aquest terme municipal.

Venda de ceps americáns de totes classes, procedents dels més acreditats viviers.
Prestams de diners a primera hipoteca.

Per negociacions dirigirse a D. Joan Llopis Míla: Carreró de Can Fals.—Cap de la Vila.—SITGES

Establiment de Robas y Sastrería de **Francisco Ricart**

Vilanova y Geltrú

Progrés, 8. y 10, y Sant Pau, 13 y 15

SUCCESSOR DE BARCELO

Lo reduhit dels preus y lo extens del assortiment en
Novetats pera la temporada d'hivern

converteixen aquesta secció en una verdadera actualitat de tots els moments.

Pera donar una idea d'aquesta extremada baratura, cal fer sapiguer que'n la casa FRANCISCO RICART es troban en venda. ¡¡Tratjos de llana pera senyor, confeccionats, desde 7 duros!!

GRAN RELLOTGERIA Y JOYERIA
EL REGULADOR
INMENS ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS
Carme, 1, y Rambla Flors, 37; Barcelona

Camisería y Corba
Carrer Boquería, 32 * Ba
Gran assortit en camisas
corbatas, m
y tots els articles
dertanyents an aquest ram
Gran baratura an els prei
La Camisería que ven més barato a l
ESPECIALITAT EN CAMISAS

El Fénix del Ahorro

Societat benéfica de previsió y pensions vitalicias : Verdadera mutualitat : Funciona bai pección del Govern : Domicili social: Aviñó, 7, Barcelona : Per cada pesseta que s'entregui ment se obtindrà als deu anys un benefici mínim de 360 pessetas, ab la ventatja de poguerse els drets a sos respectius hereús : Pera tota mena d'informes dirigiuvos al Delegat, D. Cristó